

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i uzasadnione;
- uchylenie wydanego przez Sąd w dniu 5 września 2014 r. wyroku w sprawie T-471/11 Editions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji Europejskiej i rozstrzygnięcie stanowiącego jego przedmiot sporu;
- uwzględnienie żądań podniesionych przez skarżącą w pierwszej instancji i, co za tym idzie, stwierdzenie nieważności decyzji nr SG-Greffe(2011) D/C(2011)3503 z dnia 13 maja 2011 r. wydanej w sprawie COMP/M.2978 – Lagardère/Natexis/VUP w następstwie wyroku z dnia 13 września 2010 r. Éditions Jacob/Komisja, w której to decyzji Komisja ponownie zatwierdziła status Wendel Investissement jako nabywcy aktywów zbywanych zgodnie ze zobowiązaniami zaciągniętymi w związku z jej decyzją z dnia 7 stycznia 2004 r. zezwalającą na przeprowadzenie koncentracji Lagardère/Natexis/VUP;
- obciążenie Komisji Europejskiej i interwenientów kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem w obu instancjach, w tym także tych związanych z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego i postępowaniem w przedmiocie sprostowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie opiera je na trzech zarzutach.

W pierwszej kolejności twierdzi ona, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa nie stwierdzając naruszenia przez Komisję art. 266 TFUE oraz art. 47 Karty Praw Podstawowych. Oddziałująca negatywnie na zgodność z prawem nieprawidłowość pierwszej decyzji pociągnęła za sobą również bezprawność zaskarżonej decyzji ze względu na to, że wydając ten drugi akt Komisja nie zaradziła skutkom braku niezależności pełnomocnika przez cały okres wykonywania przezeń powierzonego mu zadania. Efektem tego przyjęcie przez Komisję zaskarżonej decyzji stanowi zdaniem wnoszącej odwołanie naruszenie zasad rządzących rzetelnym procesem i sprowadza do zera skuteczność sądowej kontroli wydawanych przez tę instytucję aktów.

Po drugie, wnosząca odwołanie stoi na stanowisku, że Sąd dopuścił się naruszenia prawa uznając, iż decyzja o warunkowym zatwierdzeniu koncentracji może stanowić podstawę prawną dla nowej decyzji o zatwierdzeniu.

Wnosząca odwołanie zarzuca wreszcie Sądowi, że ten nie wziął pod uwagę kryteriów prawnych służących ocenie niezależności, jaką nabywca zbywanych aktywów cieszył się wobec ich zbywcy i w związku z tą oceną dopuścił się naruszeń prawa i przeinaczenia okoliczności faktycznych.

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 3 września 2014 r. w sprawie T-112/11 Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V./Komisja Europejska, wniesione w dniu 17 listopada 2014 r. przez Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V.

(Sprawa C-517/14 P)

(2015/C 026/20)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse e.V. (przedstawiciele: adwokaci M. Loschelder, V. Schoene)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Królestwo Niderlandów, Nederlandse Zuivelorganisatie

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego postanowienia i stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 1121/2010 z dnia 2 grudnia 2010 r. rejestrującego w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Edam Holland (ChOG)]⁽¹⁾;

- posiłkowo przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji niezbędnymi kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w związku z postępowaniem w pierwszej instancji i z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: Sąd uznał, że skarżący nie miał legitymacji procesowej, ponieważ zaskarżone rozporządzenie wskazuje, że „edam” stanowi nazwę rodzajową. Wspomniane sformułowanie, widniejące w rozporządzeniu dotyczącym rejestracji, ma wyłącznie tautologiczny charakter. W rezultacie wbrew temu, co twierdzi Sąd, stwierdzenie rozporządzenia rejestrującego przyniosłoby członkom skarżącego korzyść dowodzącą ich legitymacji procesowej. A zatem skarga jest dopuszczalna. Z tego samego względu jest też ona zasadna. W istocie powyższe stwierdzenie spotkało się z aprobatą niderlandzkich wnioskodawców. W związku z tym Komisja popełniła błąd, nie zastosowawszy się do tego stwierdzenia.

Zarzut drugi: Skarżący utrzymywał, że w przeszłości jego członkowie dostarczali w Niderlandach mleko, które mogło być tam używane do produkcji sera gouda lub edam i które najprawdopodobniej było tam wykorzystywane w tym celu. Sąd nie wywiódł z tego legitymacji procesowej skarżącego. W istocie ustalenie to nie znajduje oparcia w stanie faktycznym. A zatem Sąd dopuścił się przeinaczenia faktów, ponieważ przytoczony powyżej argument jest prawdziwy. Co więcej, zdaniem Sądu sprzeciw i skarga skarżącego nie miały na celu obrony interesów „wytwórców mleka”. Takie twierdzenie również stanowi przeinaczenie faktów, ponieważ sprzeciw został zgłoszony w imieniu członków skarżącego w zakresie, w jakim przetwarzali oni mleko (mleko sprzedawane w Niderlandach jest mlekiem przetworzonym) i zajmowali się sprzedażą mleka lub sera.

Zarzut trzeci: Sąd stwierdza, że oddalenie sprzeciwu nie dowodzi istnienia legitymacji procesowej skarżącego. W istocie z punktu widzenia prawa sprzeciw nie został zgłoszony przez skarżącego, lecz przez Republikę Federalną Niemiec. Takie stwierdzenie nie jest zgodne z rozporządzenia (WE) nr 510/2006 ⁽²⁾ i wbrew temu, co uznał Sąd, kwestia ta nie została jeszcze rozstrzygnięta w odniesieniu do rozporządzenia podstawowego przez Trybunał. Między rozporządzeniem podstawowym nr 510/2006 a jego poprzednikiem, rozporządzeniem (EWG) nr 2081/92 ⁽³⁾ istnieją różnice, które nie były przedmiotem oceny Sądu i które prowadzą do tego, że pod rządami rozporządzenia podstawowego zgłaszający sprzeciw tacy jak skarżący realizują swoje własne prawa do zgłoszenia sprzeciwu.

Zarzut czwarty: Sąd odrzucił argumentację skarżącego, zgodnie z którą niebieski znak wskazujący chronione oznaczenie geograficzne Unii nie przyznaje producentom niderlandzkim bardziej konkurencyjnej pozycji względem członków skarżącego. To nieprawda. Bardziej konkurencyjna pozycja istnieje i powoduje powstanie po stronie członków skarżącego interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności rozporządzenia rejestrującego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317, s. 14.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 93, s. 12).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 208, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 września 2014 r. w sprawie T-461/12, Hansestadt Lübeck przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 20 listopada 2014 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-524/14 P)

(2015/C 026/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, R. Sauer, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Hansestadt Lübeck, wcześniej Flughafen Lübeck GmbH